A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Gfv.VII.30.426/2017/6.

A tanács tagjai:. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Szikora Ügyvédi Iroda

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:
A III. rendű alperes:

A IV. rendű alperes:

Az V. rendű alperes:

A VI. rendű alperes:

Az I. rendű alperes képviselője: Szilágyi Anna Ügyvédi Iroda
A II. rendű alperes képviselője: Fehér Ügyvédi Iroda

Az V. rendű alperes képviselője: dr. Békefi László ügyvéd

A VI. rendű alperes képviselője: Gáldi Ügyvédi Iroda
A per tárgya: szerződés érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
ővárosi Ítélőtábla 31.Gf.40.319/2016/7/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
ővárosi Törvényszék 25.G.41.103/2015/38.
Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek és az V. rendű alperesnek személyenként 635.000 (hatszázharmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az I. rendű alperes köteles megfizetni az állam javára, az adóhatóság külön felhívására.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

1 A felperes 1999. január 15-én hosszú lejáratú hitelszerződés megnevezésű megállapodást kötött egyik tagjával, a **NIC** nevű társasággal 400.000 USD kölcsön folyósítására. A kölcsönnyújtó tag 2009. május 14-én engedményezte a felperessel szemben fennálló valamennyi követelését **E.C.**-ra.

2 A felperes 2009. december 8-ig minősített többségi befolyást biztosító szavazati joggal - a jegyzett tőkén belül 80%-os üzletrész tulajdonnal - tagja volt az I. rendű alperes gazdasági társaságnak.

3 A felperes kizárólagos tulajdonában állt a **T.** belterület 183/1 hrsz.-ú ingatlan, valamint az V. rendű alperes társasházban levő további hat budapesti - az I. kerület belterület 13938/0/A/59, 13938/0/A/81, 13938/0/A/85, 13938/0/A/114 13938/0/A/115 és a 13938/0/A/203 hrsz.-ú - ingatlan. A **t.**-i ingatlant terhelő jogként 343.600 CHF és járulékai erejéig 2008. évben került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba a II. rendű alperes jelzálogjoga. A budapesti ingatlanok közül 2006. évtől tartalmazták a 13938/0/A/59, a 13938/0/A/114 és a 13938/0/A/115 hrsz.-ú ingatlanok tulajdoni lapjai az V. rendű alperes jelzálogjogát 4.163.631 Ft, 115.691 Ft, illetve 8.651.662 Ft és járulékai erejéig. További ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett terhe a 13938/0/A/59 hrsz.-ú ingatlannak az IV. rendű alperes végrehajtási joga 1.106.609 Ft és járulékai erejéig.

4 Az I. rendű alperes 2009. május 15-i taggyűlésén Jasusa Gergely tag értékesítette 20%-os üzletrészét **E.C.** részére [8/2009. (05.15.) sz. taggyűlési határozat]. A felperes pénzügyi beszámolójának előadása után a 12/2009. (05.15.) számú taggyűlési határozat elfogadta **E.C.** bejelentését arról, hogy a felperessel szemben fennálló követelése teljesítéseként - „beszámítolással részlegesen" - elfogadná a felperes tulajdonát képező ingatlanok apportálását az I. rendű alperes társaságba. Az ingatlanok értékének tételes, mindösszesen 88.420.000 Ft-ot kitevő elfogadásával [13/2009. (05.15.) sz. taggyűlési határozat], a 14/2009. (05.15.) sz. taggyűlési határozat döntött az I. rendű alperes törzstőkéje apportálással történő megemeléséről 88.920.000 Ft-ra azzal, hogy az ingatlanok tulajdonosa a taggyűlés napjától az I. rendű alperes. A törzstőkeemelés eredményeként a felperes tulajdoni részesedése

változatlan - 80%-os mértékű - maradt a társaságban, annak ellenére, hogy egyedül a felperes szolgáltatta az apportvagyont a törzstőke megemeléséhez.

5 A felperes a 2010. július 19-én benyújtott kérelemre indult felszámolási eljárásban 2011. február 21-i hatállyal felszámolás alá került. A felszámolási eljárásban a 40 napos határidőn belül bejelentett hitelezői igények összege 29.977.389 Ft, amelyből az V. rendű alperes igénye 28.008.951 Ft, abból 12.930.984 Ft jelzálogjoggal biztosított, a II. rendű alperes nyilvántartott igénye 200.000 Ft. A III. rendű alperes határidőn túl, de a jogvesztő határidőn belül bejelentett követelése 1.747.911 forint, amelyből 1.296.031 forint jelzálogjoggal biztosított.

6 Az I. rendű alperes a 2009. május 15-i taggyűlési határozat alapján a budapesti ingatlanok tekintetében 2011 májusában, a **t.**-i ingatlanra 2011 augusztusában nyújtotta be tulajdonjoga bejegyzése iránt kérelmét. Az I. rendű alperes tulajdonjogát a budapesti ingatlanok tekintetében átvezette az ingatlanügyi hatóság az ingatlan-nyilvántartáson, a **t.**-i ingatlan bejegyzett tulajdonosa azonban a felperes maradt.

7 A felperes iratait a felszámolást megelőző vezető a felszámoló részére nem adta át. A felperes felszámolója a földhivataltól kikért iratmásolatokból 2011. szeptember 7-én ismerte meg az I. rendű alperes 2009. május 15-i taggyűléséről készült jegyzőkönyvet és az apportlistát.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

8 A felperes a 2011. december 6-án benyújtott, majd az eljárás alatt módosított keresetében az ingatlanok apportálására 1999. május 15-én létrejött megállapodás érvénytelenségének megállapítását és a bejegyzett jelzálogjogok, illetve végrehajtási jog érintése nélkül az eredeti állapot helyreállításaként a felperes tulajdonjogának visszajegyzését kérte a budapesti ingatlanok tekintetében; a II., III., IV., V. és VI. rendű alperesek tűrésre kötelezésével. Keresete jogcímét elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 200. § (2) bekezdésében jelölte meg, a jogügylet jogszabályba, illetve jóerkölcsbe ütköző jellege miatt, valamint jogszabály megkerülésére tekintettel. Érvénytelenségi okként hivatkozott továbbá a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40. § (1) bekezdésének a), b) és c) pontjaira, végül a Cstv. 40. § (2) bekezdésére és a Ptk. 201. § (2) bekezdésére.

9 Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A II., III. és az V. rendű alperesek - a II. és V. rendű alperesek jelzálogjoguk fennmaradása mellett - nem ellenezték a kereset teljesítését. A IV. rendű alperes és a VI. rendű alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

10 Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 2009. május 15-én létrejött, a **T.** belterület 183/1 hrsz.-ú, valamint a Budapest belterület 13938/0/A/59, 13938/0/A/85, 13938/0/A/203, 13938/0/A/81, 13938/0/A/114 és a 13938/0/A/115 hrsz.-ú ingatlanok apportálására vonatkozó megállapodás érvénytelen és a budapesti ingatlanokra vonatkozóan megkereste a Budapest Főváros Kormányhivatala XI. Kerületi Hivatalát a budapesti ingatlanokra vonatkozóan az I. rendű alperes tulajdonjogának törlése, illetve a felperes tulajdonjogának visszajegyzése iránt. A II., IV. és V. rendű alpereseket mindezek tűrésére kötelezte, ezt meghaladóan pedig a keresetet elutasította.

11 Határozatának indokolása szerint az elsőfokú bíróság elsődlegesen a Cstv.-ben biztosított külön megtámadási jog szerint vizsgálta és a Cstv. 40. § (1) bekezdésének a) pontja alapján, illetve a b) pont szerint is megállapíthatónak találta a keresettel támadott jogügylet érvénytelenségét.

12 Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljárt másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét - kiegészített indokolással - helybenhagyta.

13 A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a Cstv. 40. §-ában írt szubjektív perindítási határidő betartására. A felperes a 2011. szeptember 7-én megismert jogügylet megtámadási jogát a tudomásszerzéssel megnyíló határidőn belül érvényesítette bíróságon a 2011. december 6-án érkezett keresetével. Kiemelte e körben a másodfokú bíróság, hogy a keresetlevél érkeztető bélyegzőjén feltüntetett dátumadattal szemben a bírósági postafiókhoz hozzárendelés időpontját kellett figyelembe venni a keresete benyújtása idejeként a Magyar Posta Zrt. igazolása szerint.

14 Helytállónak találta a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogi álláspontját a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontjában és a b) pontban meghatározott érvénytelenségi körülmények tekintetében egyaránt. Az apportálással a felperes üzletrészének mértéke, annak törzstőkéhez viszonyított aránya nem nőtt, az apportálás ellentételeként a felperes üzletrészt nem kapott, ezért megvalósult az aktív vagyonelemek csökkenése. Az apportszolgáltatásra irányuló szerződést a felperes a többségi befolyása alatt álló I. rendű alperessel kötötte meg, ezért a rosszhiszeműséget (illetve az ingyenességet) a Cstv. 40. § (3) bekezdése szerint vélelmezni kellett. Rámutatott ugyanakkor a másodfokú bíróság a 2009. május 15-i taggyűlési jegyzőkönyv tartalmára, ami részletesen ismertette a felperes vagyoni helyzetét, tevékenysége ellehetetlenülését, veszteséges működését, egyedüli ingatlanvagyonát és fennálló lejárt tartozásait közös költség, illetve devizahitel alapján. Tartalmánál fogva ezért a taggyűlési jegyzőkönyv - a vélelmezett tényállási elemen túl - igazolta a szerződő felek szándékát a hitelezők kijátszására.

15 Kifejtette a másodfokú bíróság, hogy eljárási szabálysértés nélkül történt az elsőfokú eljárásban a szükségtelen, illetve hiányosan előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítása.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

16 Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a per megszüntetését kérte, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a jogszabályoknak megfelelő új, a keresetet elutasító határozat meghozatalát, harmadlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság utasítását új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.

17 Az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésként állította, hogy a kereset elkésettsége, a Cstv. 40. §-ában írt 90 napos határidő elmulasztása miatt a per megszüntetésének volt helye a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157. §-a szerint. Álláspontja szerint a **B.**-i Körzeti Földhivatal határozatának 2011. augusztus 19-i átvételével megvalósult a felperes tudomásszerzése az apportügylet tényéről. Megállapítható továbbá, hogy a keresetlevél a bírósági érkeztető bélyegző szerint 2011. december 13-án érkezett a bíróságra. A másodfokú ítéletben hivatkozott postakönyv olyan bizonyíték, amely a peres felek előtt nem volt ismert.

18 A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) rendelkezései [9. § (1)-(2) bekezdés, 10. § a) pont 12. § (1) bekezdés d) pont, 13. § (1) bekezdés, 14. § (1) bekezdés], valamint a Ptk. 233. § (1) és (2) bekezdése alapján kifejtette, hogy az apport szolgáltatása nem tag és társaság megállapodása, hanem a tagok között a társasági szerződés módosítására irányuló, harmadik személy javára szóló megállapodás, az abból fakadó jogvita ezért társasági jogvita. A többoldalú kötelemnek nemcsak a társaság és az apportot szolgáltató tag, hanem a társaság többi tagja is alanya, ezért a Pp. 51. § a) pontja alapján nem volt mellőzhető **E.C.** perbenállása az ügyben. A jogerős ítélet az I. rendű alperes másik tagjának perbenállása nélkül nem felel meg a Ptk. 237. §-ának. A bíróság nem rendelkezett valamennyi szerződő fél által nyújtott szolgáltatásról.

19 Hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet tényleges vagyonvesztés nélkül sérti a Cstv. 40. § (1) bekezdését. Iratellenes az apportálással juttatott többletüzletrész tényével szemben az ügylet ingyenességének megállapítása. A 2009. május 15-i tagjegyzék alapján megállapítható a felperes üzletrész tulajdonszerzése az apportszolgáltatásért, az apport értékével az üzletrészesedése arányosan növekedett. A vagyoncsökkenés körében elmaradt a társasági részesedés és az elengedett követelés értékének vizsgálata is. A felperes indítványa ellenére nem rendelt ki szakértőt a bíróság a perben, sem az ingatlanok, sem az üzletrész értékének meghatározására. Nem történt meg **E.C.** tanúkénti meghallgatása sem, annak ellenére, hogy az I. rendű alperes

bizonyítási indítványa a Pp. 3. §-a és 167. § (1) bekezdése szerint megfelelő volt.

20 Előadta, hogy az V. rendű alperes hitelezői igénye nem bizonyított követelés. Az igény megalapozatlanságát alátámasztja a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt indított per eredménye is. Megjegyezte, hogy a II. rendű alperes követelése a felperes egyes nyilvántartásában - ezáltal elismerése mellett - 0 forint.

21 Állította, hogy az apport szolgáltatásának körülményei mellett - ide sorolta **E.C.** lemondását követeléséről, valamint az iratoknak megfelelő hitelezői követeléseket - nem állapítható meg a felperesnél olyan hitelezői igény, amelynek kielégítését az apportügylet meghiúsította volna.

22 A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Az V. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

23 Az V. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmére tekintettel a Kúria leszögezi, hogy a felülvizsgálati kérelemhez csatolt ügyvédi meghatalmazás kiterjedt az I. rendű alperes teljeskörű képviseletének ellátására a Kúria előtt [Pp. 270. § (1) bekezdés, 70. § (1) és (2) bekezdés]. A csatolt irat anélkül emelte ki a meghatalmazott jogkörét az iratbetekintésre, másolatkészítésre, hogy ebben korlátozta volna a képviseleti jogot. Nem volt ezért eljárásjogi akadálya a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának a Pp. 73/A. § (1) bekezdés a) pontja és a Pp. 272. § (4) bekezdése alapján.

24 A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az alábbiak szerint nem találta jogszabálysértőnek.

25 A felülvizsgálati eljárásban elsőként azt kellett vizsgálni, hogy történt-e a felülvizsgálati kérelemben megjelölt és az ügy érdemére lényeges kihatással bíró eljárási szabálysértés: megalapozottan állította-e az I. rendű alperes a kereset elkésettségét, illetve a jogvita érdemi elbírálását gátló körülményként meghatározott személyek perbenállásának elmaradását.

26 A jogerős ítélet helytállóan foglalt állást a Cstv. 40. §-ában meghatározott szubjektív perindítási határidő elévülési jellegéről és betartásáról egyaránt. A felszámoló a 2009. május 15-i taggyűlési jegyzőkönyv földhivataltól történt beszerzésével ismerte meg a keresettel támadott megállapodás tartalmát és az igényérvényesítéshez szükséges egyéb lényeges körülményeket. A felszámoló korábban - sem az adós felszámolást megelőző vezető tisztségviselőjétől, sem a földhivatali határozat kézbesítése alapján - nem szerzett tudomást az apportügylet lényegi elemeiről és a megtámadhatóság feltételeiről. Az ügyben eljárt bíróságok jogszabálysértés nélkül, a bizonyítékok helytálló értékelésével

következtettek a keresetlevél bíróságra érkezésének időpontjára is, a Magyar Posta Zrt. 2012. március 26-án kelt igazolása és a keresetlevélhez tartozó postai feladóvevény egymással összhangban levő adatai (küldemény azonosító szám, feladás időpontja) figyelembevételével. A felülvizsgálati kérelem megalapozatlanul hivatkozott eljárásjogi, illetve alkotmányossági aggályokra, továbbá arra is, hogy a jogerős ítélet bizonyítékként postakönyv adatát értékelte.

27 Leszögezi a Kúria, hogy a Cstv. 40. §-ában biztosított külön megtámadási jog érvényesítése miatt jelen per nem volt társasági jogviszonyon alapuló - társasági - jogvitának tekinthető. A Cstv. hivatkozott rendelkezése, valamint a Pp. 51. § a) pontja és a 130. § (1) bekezdésének g) pontja értelmében adósként az apportot nyújtó felperesnek és a kedvezményezett I. rendű alperesi társaságnak kellett perbenállnia a keresettel támadott apportszolgáltatásra irányuló megállapodás alanyaként. Az 1/2002. PJE Polgári jogegységi határozat jelen ügyben is irányadó tartalma, illetve a Kúriának a Gfv.VII.30.355/2014. számú ügyben hasonló tényállás alapján kifejtett jogi álláspontja (BH2016. 90.) értelmében a gazdasági társaság részére apport formájában nyújtott vagyoni hozzájárulás a tulajdonjog átruházását eredményező jogügylet, ennél fogva fedezetelvonó jellege esetén - a cégjogi korlátozó rendelkezések áttörése nélkül - keresettel támadható a Ptk. 203. §-a alapján, illetve a felszámolás megindítása után a Cstv. 40. §-ának speciális szabályai szerint. Az apportszolgáltatási szerződés eredményes megtámadása - érvénytelenségének megállapítása - a kedvezményezett cég vonatkozásában egyedül vagyonára hat ki, nem jár a cégalapítás érvénytelenségével. **E.C.**nak sem az I. rendű alperes tagjaként, sem pedig a per tárgyától különböző kötelem, a felperessel létrejött kölcsönügylet alanyaként nem volt kötelező a perbenállása.

28 Az ügy érdemét tekintve abban kellett állást foglalnia a Kúriának, hogy a jogerős ítélet a Cstv. 40. § (1) bekezdése megsértésével értelmezte-e a per tárgyává tett apportmegállapodást.

29 A vagyoncsökkenéssel, illetve a szerződés ingyenességével kapcsolatban az I. rendű alperes alapvetően a bizonyítékok mérlegelése körében támadta a jogerős ítéletet, azonban a felülvizsgálati eljárásban - rendkívüli perorvoslati jellege miatt - nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének (BH2013. 119., BH2002. 29.). A támadott ítéletnek nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, logikai ellentmondás, sem nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. A 2009. május 15-i társasági iratok szerint a felperes nem jutott többletüzletrészhez az apportált ingatlanok ellenében, a törzstőkeemeléssel társasági helyzete - üzletrészének aránya a jegyzett tőkén belül (80%) és az üzletrész arányához igazodó társasági jogosítványok mértéke (szavazatszám) - változatlan maradt.

30 A Cstv. 40. § (1) bekezdésének a) pontjában nevesített érvénytelenségi feltételek körében a vagyoncsökkenés

megállapításához az aktív vagyonszemlélet érvényesül az egységes bírósági gyakorlatban a Cstv. 3. § (1) bekezdés e) pontja, valamint a 4. § (1) bekezdése alapján. Az ingatlanvagyon apportálásával megállapítható az adós aktív - a hitelezők kielégítésére szolgáló - vagyonának csökkenése: a 150.115.000 Ft könyv szerinti értéken nyilvántartott ingatlanok úgy kerültek ki a felperes vagyonából, hogy a tárgyi eszközök helyébe jóval alacsonyabb névértékű üzletrész (társasági részesedés) kellett volna lépjen.

31 Az ügyben eljárt bíróságok helyesen következtettek a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazása körében a szerződő felek rosszhiszeműségére. Bizonyítást nyert az adós felperes szándéka hitelezői kijátszására és erről az I. rendű alperes tudomása, egyrészt a Cstv. 40. § (3) bekezdésében írt vélelemszabály alkalmazásával, ezen túl pedig a felek konkrét tudattartalma a 2009. május 15-i taggyűlési jegyzőkönyv tartalmánál fogva. Nem volt eljárási szabálysértésként értékelhető az I. rendű alperes hiányos tanúbizonyítási indítványának mellőzése, amelyet az I. rendű alperes megfelelő tényállítás és a bizonyítani kívánt tények megjelölése nélkül terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság eljárásának megfelelőségét e körben a Pp. 167. § (1) bekezdése és a 3. § (4) bekezdése mellett a Pp. 193. §-ában foglalt rendelkezés is alátámasztotta, a szerződő felek okirattal igazolt pontos tudattartalma miatt. A felülvizsgálati kérelem érvelésével szemben a vagyoncsökkenés, illetve az ingyenesség Cstv. 40. § (1) bekezdése szerint vizsgált körülményei nem minősültek különleges szakértelmet igénylő, szakértői bizonyítás szükségességét felvető kérdésnek az ügyben.

32 Az I. rendű alperes a Cstv. 40. § (3) bekezdésében írt rosszhiszeműség vélelmét nem döntötte meg.

33 A Kúria rámutat, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontjában megnevezett „hitelező vagy hitelezők" körébe nemcsak a vagyoncsökkenéssel járó szerződés vagy jognyilatkozat megtételekor követeléssel rendelkező jogosultak értendőek; e jogintézmény védeni hivatott a felszámolásban figyelembe veendő összes hitelező érdekét (BH2016. 120.). A 2009. május 15-i taggyűlési jegyzőkönyv szerint a felek tisztában voltak a felperes vagyoni helyzetével, hogy az apportált ingatlanokon kívül „egyéb érdemi vagyona nincs", az apportálással nem marad a fennálló és a későbbi hitelezői igények kielégítésére alkalmas vagyona. A felülvizsgálati kérelem hivatkozásával szemben, az V. rendű alperes követelése (hitelezői igénye) tekintetében a lényeg abban állt a vizsgált érvénytelenségi ok szempontjából, hogy az igény egy részének fennállásáról és jelzálogjoggal biztosított jellegéről a szerződő felek tudomással bírtak és erre figyelemmel nyilatkoztak a 2009. május 15-i taggyűlés idején, az ingatlanok értékének megállapításakor és az apportálás elhatározásakor. Az V. rendű alperes később hozott határozata bírósági felülvizsgálatának eredménye kívül esett az érvénytelenség körében vizsgálandó releváns körülményeken.

34 A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

35 Az I. rendű alperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes és az V. rendű alperes felülvizsgálati eljárási költségét, valamint a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj áfát is magában foglaló összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, illetve a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

36 A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. november 28.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: